CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-585/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-25108480-03-1a-10112025 Judecător: Igor Mozgovoi

D E C I Z I E
În numele Legii

21 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Victoria Robu
Grefier Rodica Oceredniî
Cu participarea:
Procurorului Liliana Pasat
Avocatului Ina Cepoi

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel, apelul avocatului Ina Cepoi în interesele inculpatului Ghidin Stanislav declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14 octombrie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Ghidin Stanislav ***,** a.n. *****necăsătorit, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior judecat;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *30.07.2025-14.10.2025;*
În instanța de apel: *10.11.2025-21.05.2026.*

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14 octombrie 2025, Ghidin Stanislav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiuni prevăzute art. 190 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 5 (cinci) ani cu amendă în mărime de 5000 (cinci mii) unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus calcularea termenului executării pedepsei din data pronunțării sentinței – 14 octombrie 2025, cu includerea în termenul a perioadei aflării lui Ghidin Stanislav în arest preventiv, începând cu 26 iunie 2025, ora 07:25, până la 14 octombrie 2025.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Ghidin Stanislav a fost menținută măsura preventivă „arest preventiv".

Corpurile delicte: extrasul din cont BC „Moldindconbank" SA, ridicat la 26.04.2025, și suportul electronic de format DVD-R cu secvența video din data de 25.04.2025 de pe camerele de supraveghere din magazinul „Darwin", urmează a fi păstrate la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

S-a încasat de la Ghidin Stanislav în beneficiul părții civile ***** suma de 87 296 (optzeci și șapte mii două sute nouăzeci și șase) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

S-a supus confiscării speciale în folosul statului telefonul mobil model „iPhone 16 Pro Max Natural Titanium 256 GB", de culoare gri deschis, cu IMEI: 357583472465479, care se află în cutie originală, certificat de garanție de la magazinul „Darwin", ridicat la 01.07.2025 de la martorul *****, fiind recunoscut corp delict și transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Bălți.

S-a supus confiscării speciale în folosul statului automobilul model „BWM 5201", cu numărul de înmatriculare *****, ridicat prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 24.07.2025, care potrivit procesului-verbal din 03.04.2025 se află la parcarea specială amplasată pe adresa mun. Bălți, str. Dragomir, 4, iar măsura asiguratorie sechestrul aplicată asupra automobilului nominalizat urmează se menține până la executarea hotărârii.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Ghidin Stanislav, fiind ghidat, prin intermediul rețelei „Telegram" de un membru al unui grup criminal organizat, creat de persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prezentând o reuniune stabilă de persoane, organizate în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni de escrocherie, acționând în mod prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni de escrocherie, acționând în mod intenționat și din motive cupiditate, împreună cu alte persoane, conform unei scheme inventate și bine chibzuite de către liderii grupului, în cadrul căruia fiecare

membru are rolul său bine determinat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, persoane neidentificate, membri ai grupului criminal organizat, la 25 aprilie 2025, au făcut legătura telefonică la numărul de telefon ***** cu partea vătămată *****, locuitoare a mun. Chișinău, prezentându-se ca angajați ai instituției bancare, inducând-o în eroare, sub pretextul că, cineva încearcă să efectueze operațiuni nesancționate de pe contul bancar al BC „Moldinconbank" SA, pe numele ultimei, prin abuz de încredere și inducerea în eroare au obținut de la partea vătămată parola de acces neautorizat la contul cardului ultimei, unde se aflau mijloace bănești. În aceiași zi, Ghidin Stanislav, la indicația membrilor grupului criminal, s-a deplasat la bancomatul BC „Moldinconbank" SA, amplasat în mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun 1, de unde a retras suma de 8000 lei, pe care i-a sustras.

Ulterior, la aceiași dată de 25 aprilie 2025, la indicația membrilor grupului criminal organizat, deținând parola de acces a datelor cardului părții vătămate, s-a deplasat la magazinul „Darwin," amplasat pe str. Ștefan cel Mare 37, din mun. Bălți, prezentând datele contului de pe cardul părții vătămate, a efectuat mai multe operațiuni frauduloase, contractând procurarea a trei telefoane mobile de model – „iPhone 16 Pro Max", 256GB Desert Titanium S/N: 357583472465479; „iPhone 16 Pro Max", 256GB Naturat Titanium S/N:355506723565930; „iPhone 16 Pro Max", 256GB Black Titanium S/N: 350766432259028, în sumă de 79.296,00 lei. Astfel, părții vătămate ***** i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare totală de 87 296,00 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Ghidin Stanislav întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal – *escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținerea în eroare, săvârșite de un grup criminal organizat.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Ina Cepoi în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, în termen, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi decizi privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde.

În motivarea apelului reiterându-se prevederile art. 51, art. 61, art. 70, art. 75, art. 76 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal, s-a invocat că la stabilirea pedepsei urma a se ține cont de faptul că Ghidin Stanislav nu a atins vârsta de 21 ani, a comis infracțiunea ca urmare a împrejurărilor grele de ordin familial, deoarece părinții au decedat și 3 frați au rămas în grija bunicii, căreia îi este destul de dificil să se descurce din punct de vedere financiar, și-a recunoscut vina și regretă de cele comise. Într-o altă ordine de idei, se relevă că deși a fost modificată învinuirea la

data de 30.09.2025, nu este clar care sunt persoanele ce fac parte din acel ”grup criminal organizat”.

În consecință, apelanta consideră că pedeapsa stabilită lui Ghidin Stanislav este prea aspră și contrară principiului umanismului reglementat de art. 4 Cod penal, din care motive în privința acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa prin prisma art. 90 Cod penal.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, avocatul Ina Cepoi în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, a pledat pentru admiterea apelului, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, și pronunțarea unei noi decizii privind stabilirea în privința lui Ghidin Stanislav a unei pedepse mai blânde, prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal. În susținerea poziției respective s-a invocat că Ghidin Stanislav în instanța de fond a depus cerere de examinare a cauzei în ordinea art. 364^1 CPP, recunoscându-și vina, însă cererea a fost respinsă. Respectiv, Ghidin Stanislav a recunoscut faptul extragerii sumelor bănești prin intermediul cardului bancar, precum și al procurării telefoanelor mobile de la rețeaua de magazine „Darwin”. La fel, a indicat că Ghidin Stanislav a fost crescut doar de către bunică, care este în etate și are nevoie de ajutor și sprijin.

În fața instanței de apel inculpatul Ghidin Stanislav a susținut poziția apărătorului și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Liliana Pasat, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat, menționând că pedeapsa stabilită inculpatului este întemeiată, încadrându-se în limitele legale, nu a restituit prejudiciul material cauzat părții vătămate

Partea vătămată ***** fiind legal citată, în fața instanței de apel nu s-au prezentat din motive necunoscute, din care motive Colegiul penal ținând cont de dispozițiile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul avocatului Ina Cepoi în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14 octombrie 2025, este nefondat și urmează a fi respins, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Ghidin Stanislav în comiterea infracțiuni prevăzute la art. 190 alin. (4) Cod penal a fost examinată în procedură generală, din motiv că inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută la art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, prin încheierea protocolară din 12.08.2025 a fost respinsă din motiv că inculpatul nu a recunoscut toate circumstanțele indicate în actul de învinuire.

Cu titlu de terțio, Colegiul penal remarcă că, potrivit textului apelului înaintat rezultă că avocatul Ina Cepoi în interesele inculpatului Ghidin Stanislav este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că acestuia urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă.

La fel, instanța de apel constată că, nici partea acuzării nu a contestat sentința sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, dar se v-a expune doar în partea individualizării pedepsei.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Ghidin Stanislav conform art. 190 alin. (4) Cod penal – *escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, săvârșite de un grup criminal organizat*.

În continuare, în limitele apelului declarat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Ghidin Stanislav, constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În corespundere cu dispozițiile art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute

pentru infracțiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv

obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal constată că Ghidin Stanislav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (4) Cod penal, care se pedepsește cu închisoarea de la 4 la 8 ani și cu amendă de la 5000 la 9000 de unități convenționale, infracțiune ce potrivit dispozițiilor art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave.

Colegiul penal, menționează că, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei s-a ținut personalitatea inculpatului Ghidin Stanislav, care anterior a mai fost în conflict cu legea penală, inclusiv pentru comiterea unor infracțiunii similare de escrocherie comise în anul 2024, la moment cauza penală se află pe rolul Judecătoriei Chișinău, ședința fiind stabilită pentru data de 26.05.2026 (*portalul instanțelor judecătorești*).

Totodată, potrivit datelor din revendicare (f.d. 208, vol. 1), Ghidin Stanislav în anul 2022 a comis infracțiunea de furt, care a fost clasat din motivul retragerii cererii de către parte vătămată; în anul 2023 a comis infracțiune de răpirea unei persoane, dosarul fiind clasat, deoarece partea vătămată și-a retras plângerea prealabilă. Totodată, potrivit revendicării, Ghidin Stanislav în perioada anilor 2024 - 2025 a omis infracțiuni de șantaj (art. 189 CP), de huliganism și atragerea minorilor la activitate criminală (art. 287 și 208 CP).

Potrivit portalului național al instanțelor judecătorești urmează că, Ghidin Stanislav prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18.12.2025 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b), art. 208 Cod penal (*faptele comise la 11.02.2025*), și prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Prin decizia curții de Apel Nord din 21.04.2026 sentința a fost menținută fără modificări.

Tot el, prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20.03.2026, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 189 alin. (3) lit. b), e), art. 42, art. 166 alin. (2) lit. b), c), d), f), art. 42, art. 179 alin. (2) Cod penal (*faptele comise la 14.04.2024*), însă procesul penal a fost încetat încetează din motiv că părțile s-au împăcat.

La stabilirea mărimii și categoriei pedepsei s-a ținut cont și de existența circumstanțelor atenuante prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, precum și faptul că în sarcina inculpatului nu a fost reținută prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal, și nici acuzatorul de stat la întocmirea rechizitorului nu a stabilit și nici nu a indicat prezența circumstanțelor respective.

Drept urmare, Colegiul penal evidențiază că la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) CPP) şi numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare, pe când acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului nu stabilit și nici nu a indicat prezența circumstanțelor agravante.

Implicit, Colegiul penal constată că la stabilirea cuantumului pedepsei s-a ținut cont și de dispozițiile art. 70 alin. (3^1) Cod penal, care stipulează că la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care au săvîrşit infracțiune la vîrsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detențiunii pe viață, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (4) Cod penal.

Concomitent, instanța de apel apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține că menținerea pedepsei cu închisoarea în prezenta cauză este justificată nu doar prin gravitatea faptelor și prin pericolul social al acesteia, ci și prin prisma obligațiilor pozitive ale statului decurgând din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, Curtea de la Strasbourg a statuat în mod constant că statele contractante au obligația pozitivă de a asigura un cadru normativ și instituțional eficient pentru prevenirea și sancționarea faptelor penale care aduc atingere drepturilor fundamentale ale persoanelor, în special atunci când este vorba despre infracțiuni cu impact patrimonial și social semnificativ. Această obligație implică nu doar adoptarea unor norme penale adecvate, ci și aplicarea lor efectivă, într-un mod care să garanteze protecția reală și concretă a victimelor și încrederea publicului în statul de drept.

În speță, se evidențiază că infracțiunile de escrocherie comise prin intermediul mediului online se circumscriu unei forme de criminalitate care, prin amploarea și dinamica sa actuală, afectează în mod direct încrederea în circuitul civil și securitatea raporturilor juridice patrimoniale, ceea ce impune o reacție fermă și efectivă din partea autorităților judiciare.

Respectiv, în lipsa unei sancționări adecvate și proporționale, ar exista riscul afectării obligației statului de a asigura protecția efectivă a dreptului de proprietate

și a securității juridice a cetățenilor, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Mai mult ca atât, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a subliniat că eficiența sistemului de protecție a drepturilor depinde, în mod esențial, de capacitatea autorităților naționale de a reacționa în mod adecvat și disuasiv față de faptele ilicite care aduc atingere drepturilor altor persoane. Din această perspectivă, aplicarea unei pedepse cu închisoarea în cauze de escrocherie online, în condițiile concrete ale speței, reflectă îndeplinirea de către stat a obligației sale pozitive de a preveni impunitatea și de a asigura un efect disuasiv real al normei penale.

În optica dată, Colegiul penal apreciază că doar o sancțiune privativă de libertate este aptă să răspundă exigențelor de proporționalitate și eficiență prevăzute de art. 61 din Codul penal și să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale. O asemenea pedeapsă este necesară atât pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în sensul prevenirii comiterii pe viitor a unor infracțiuni similare *(prevenție specială),* cât și pentru descurajarea altor persoane de la săvârșirea unor fapte similare *(prevenție generală).*

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Ghidin Stanislav o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – *condiții obiective*, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – *condiții subiective*, cele din urmă în speța dedusă judecății nefiind realizat, or, după cum s-a iterat supra, anterior Ghidin Stanislav a fost de cinci ori în conflict cu legea penală, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare (escrocerie), nu și-a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiunii similare, aspect care atrage atenția instanței asupra perseverenței infracționale și a dificultății procesului de reabilitare, și nu justifică aplicarea în continuare a unei pedepse non privativă de libertate.

Alegațiile apelantului invocate în sensul aplicării față de Ghidin Stanislav a dispozițiilor art. 90 Cod penal sunt irelevante, or, aceste circumstanțe atenuante au

orientat instanța în vederea aplicării pedepsei inculpatului mai aproape de limitele minime.

Distinct, ținând cont de efectul devolutiv al apelului, Colegiul penal constată temeinicia soluției instanței inferioare în latura admiterii acțiunii civile depusă de către partea vătămată *****, precum și a confiscării speciale a bunurilor obținute în rezultatul comiterii infracțiunii, or, în partea respectivă actul de dispoziție nu a fost contestat.

În subsidiar, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond prin care a fost soluționată soarta corpurilor delicte este conformă prevederilor art.397 pct.3) în coroborare cu art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, urmând a fi menținută fără modificări.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea apelului avocatului Ina Cepoi în interesele inculpatului Ghidin Stanislav declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14 octombrie 2025, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Apelul avocatului Ina Cepoi în interesele inculpatului Ghidin Stanislav declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14 octombrie 2025, prin care Ghidin Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public şi decizia integrală înmânată/ expediată părților la 21.05.2026.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**